

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap széftelmi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. | Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. | 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög ezüstméternyi tér ára 4 kr. Gyászok, kereske-
dők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora
1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlteri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A vármegyék mozgalma.

I.

A vármegyék és városok tisztvi-
selőinek anyagi javadalmazása, szem-
ben az állami szolgálatban állókéval
egyéltalan nem egyeztethető meg sem
az osztó igazsággal, sem pedig nem illeszt-
hető már be az utóbbi időben nagyot
változott életviszonyokba.

Nem először tárgyaljuk lapunk ha-
sábjaín e kérdést, s valószínű, hogy ez
uttal sem utolszor szólunk hozzá e
mindenesetre jelentékeny közkérdéshez.

Nemcsak maguk a közvetlenül ér-
dekelte köztisztviselők érzik e tartha-
zatlan helyzetnek a hátrányait, hanem
az egész társadalom jogosan követel-
heti, hogy az állam igyekezzék egyenlő
mértékkel mérni mindazon közszolgá-
latokért, a melyek az önkormányzati
közigazgatási szervezetekben ugyan, de
szintén állami érdekekben teljesítettek.

Hogy a vármegyék és városok
tisztviselői általában minden más köz-
szolgálatban állókéhoz képest arány-
talanul szegényesen vannak javadal-
mazva — ez olyan tény, melyet nem
szükséges bizonyítani.

Itt, ott egyes megyének, vagy vá-
rosnak a tisztviselői megkísérették
ugyan lépéseket tenni anyagi helyze-
tük megjavításáért, ámde a legtöbb
esetben meddő maradt a kísérletük.

Legújabbban Szabvármegye
törvényhatósága lépett sorompóba ab-
ban az érdekében, hogy a vármegyék
tisztviselőinek anyagi sorsa megjavít-
tassék.

A cél az, hogy országos mozga-
lom indíttassék oly célból, hogy a
törvényhozáshoz intézett feliratot az
érdekelte megyék pártolólág terjesszék
fel; illetőleg hozzájárulásukat jelentsék
ki, abban a feltevésben lévén a moz-
galom megindító, hogy a kormány és
a törvényhozás ilyen egyetemes fellépés
mellett már nem zárkozhatnak el
a kérdés rendezésétől.

Szabvármegye törvényhatóságának
e tárgyú felirata pártolás végett meg-
küldetett nem régen Kolozsvármegye
törvényhatóságához is, s e helyen az
illetékes forum már letárgyalta a kér-
dést, s azon javaslattal terjeszti a leg-
közelebbi közgyűlés elé, hogy a tör-
vényhatóság jelentse ki hozzájárulását
és pártolólág irjon fel a törvényho-
záshoz.

Szabvármegye szóban levő feliratá-
ban alapos érvekkel van kimutatva az
a különben is köztudomású tény, hogy
a vármegyeyi tisztviselők az állam ha-
son fókuzatu alkalmazottjaival szem-
ben aránytalanul rosszul vannak java-
dalmazva.

Hirlapi cikkekben, ülés termek-
ben, s magában a parlamentben is
már gyakran volt felszólalás tárgya a
köztörvényhatósági tisztviselők java-
dalmazásának ügye.

Az államkormány mindez ideig
azzal tért ki a kérdés rendezése elől,
hogy financiaiális tekintetéből ez idő
szerint még nem foghat a kérdés ren-
dezéséhez.

Tehát financiaiális szempontok s
illetve az állam pénzügyi helyze-
te volt oda állítva, mint olyan gát,
a melyen minden eddigi kísérlet hajótö-
rést szenvedett.

Ámde mind ez csak arra való volt,
hogy a kérdés elől következetesen ki-
térjenek.

Szerintünk, nem a pénzügyi hely-
zet, hanem inkább az akarat hiá-
nyán mult az, hogy mindekkig egyet-
len ilyen kísérletnek sem lett semmi
komoly eredménye.

Most azonban, ha — mint hisz-
szük — a Szabvármegye által meg-
keresett társtörvényhatóságok mind-
nyájan kilépnek eddigi rezervált álla-
sukból és egyetemesen vesznek részt a
megindított mozgalomban — remél-
hető, hogy az ország sorsát intező fér-
fiaknak és magának a törvényhozás-
nak is felébred végre a lelkiismerete
és belátva a helyzet tarthatatlanságát
— hatályos intézkedéseket tesz abban
az érdekében, hogy a vármegyeyi tiszt-
viselők anyagi sorsa a változott visz-
onyok és az igazság követelményeinek
is megfelelően javíttassék meg.

Szerintünk ennek a kérdésnek a
rendezésénél nem lehet kizárólág az
állam financiaiális helyzetével előhoza-
kodni, hanem felismerni törekedni azt,
hogy a javadalmazás kérdésének ren-
dezése első sorban igen fontos állami
érdek és hogy a közigazgatás általá-
nos megjavításának is egyik előfeltétele
kérdésnek rendezése.

Néhány fontosabb érvet egy kö-
vetkező cikkben fogunk felhozni.

Politikai hírek.

A főrendiházi ellenzék körében — mint
a Kel. Értesítő írja — igen kellemetlen ha-
tással voltak a zászlós urí és a főrendiházi
kinevezések. Különösen rossz néven vették és
Bánffy miniszterelnök részéről nagy tapin-
tatlanságnak tartják, hogy a szabadkőműve-
sek nagymesterét és Döry Démet, a belügy-
miniszter sógorát nevezte ki főrendiházi tag-
nak. Nem utolsó kifogás Döry ellen, hogy a
bonyhádi választásnál a kormánypárt fő ko-
rifeusa volt. Az sem találkozott nagy tetszés-
sel, hogy Orey Béla báró a liberális nagy-
gyűlés volt elnöke lett országbíró. A főren-
diházi ellenzék egyébként a jövő hét folya-
mán a még hátralevő két egyházpolitikai ja-
vaslat tárgyalása előtt, értekezletet fog tar-
tani, hogy a kormány által esetleges módosi-
tásokkal szemben meghatározza álláspontját.

A delegációk egybehívása. A delegá-
ciókat, mint már jeleztük, május végére fog-
ják egybehívni, abban az esetben, ha a ma-
gyar országgyűlés addig befejezi tanácskozá-
sait. Az osztrák Reichsrath az egybehívás
időpontjára nézve nem képez akadályt, mint-
hogy a delegációk az idén Bécsben ülés-
nek s így a Reichsrath a delegációk ülés-
szaka alatt is folytathatja tanácskozásait. A
delegációk elé terjesztendő közös költségve-
tést azonban minden esetre még május vége
előtt megállapítják.

A költségvetési törvényjavaslat. Az 1895.
évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot e
hét végén, valószínűleg szombaton fogja Lu-
kács László pénzügyminiszter a képviselőház-
nak beterjesztetni, és kedden már a pénzügyi
bizottság által fog tárgyalatni, ugy, hogy e
hó 21-én csütörtökön meg fog kezdődni a
képviselőházban az appropriációsális vita,
mely igen nagyszabásúnak ígérkezik.

**Kinevezések a közlekedési miniszterium-
ban.** A király mint értesültünk Szathmáry
Györgyöt valóságos miniszteri tanácsossá ne-
vezte ki. Báró Barkóczy Emilt osztálytaná-
cossá, dr. Csorba Ferenczet pedig miniszteri
titkárrá léptette elő.

A bolgár fejedelm lemondása. Itt az a
hir van elterjedve, hogy Ferdinánd fejedelem
lemondott a trónról és már el is utazott Ro-
mániaába. Mondják, hogy ezt a lépést Zan-
kov tanácsára tette meg, bizva abban, hogy a
szobranje újból meg fogja választani. Más
verzió szerint a szobranje Bulgária fejedel-
mévé az elhalt Battenberg herceg fiát, As-
sant fogja megválasztani.

A Máltóságos Ház.

Budapest, febr. 13.

Ma csak a főrendiház tartott ülést, me-
lyet Szilágy József nyitott meg.

Az elnöki előterjesztések, a napirend
első pontjának során mindazt tudomására jut-
tatták a főrendiháznak, a mi az utóbbi idő-
ben a politikában történt.

Bejelentették, hogy Szilágyi Dezső lett
a képviselőház elnöke, Berzeviczy Albert pe-
dig alelnöke, bejelentették, hogy Jósika Samu
báró lett a király személye körüli miniszter
és azt is tudatták, hogy a király a minisz-
terelnök előterjesztésére betöltött három zás-
lósuri méltóságot és hogy a főrendiház is
három új méltóságos taggal gyarapodott.

Áttérve a mentelmi ügyek tárgyalására
Almágyi Tasziló grófnak mentelmi jogát min-
den vita nélkül felfüggesztették, Károlyi
Tibor, Wenkheim Dénes és Desseffy
Aurél grófokét ellenben nem adta ki a fő-
rendiház, bár Keglevich István gróf a
a kiadás mellett argumentált, de Zichy
Nándor gróf és Karap Ferencz felszólalása
után a többség mégis a bizottság javaslatát
fogadta el és ebben az esetben nem függesz-
tette fel a mentelmi jogokat.

Az erdélyi dézsmakárpótlásról törvény-
javaslatot egyhangulag elfogadták, mire a
nap great attractionja az indemnitiy tárgya-
lása következett.

A néppárt alapítója és vezére Zichy
Nándor gróf volt az első felszólaló. A főren-
diházban igen szokatlan éles hangon beszélt
és a kormány iránt érzett legnagyobb fokú
bizalmatlanságának adott kifejezést, kijelent-
vén egyszersmind, hogy arra a meggyőző-
désre jutott, miszerint Bánffy Dezső bárónak
a bemutatkozása alkalmával tett nyilatkozat-
ai nem voltak őszinték és azóta többször
dezaunáltak. Rendkívül hevesen támadta a
kormányt a választásoknál elkövetett vissza-
élései és közegeinek tulkapásai miatt, a tör-
vényjavaslatot pedig a teljes bizalmatlanság-
nak megismételt hangsúlyozása mellett, elfo-
gatta.

A miniszterelnök állott fel szólásra és
elismételte, a mit már annyiszor mondott. Az
egyházpolitikai törvényeket végre fogja haj-
tani — de törekedni fog a választás érzelme-
ket meg nem sérteni, a hátralevő két javas-
latot elvileg fentartja — de szívesen lát bi-
zonyos módosításokat. Hogy milyeneket, ar-
ról ma is hallgatótt, azt azonban el kell is-
mernünk, hogy Bánffy Dezső br. ismét klasz-
szikus magyarsággal beszélt.

Egy alacsony, barna, igénytelen kiné-
zésű férfiú ugrott fel Zichy Nándor gróf
oldala mellől. Vezetőháza Esterházy Mik-

lós Móríc volt, a demokrata gróf. Jobb ke-
zében sárka keztyűt tartott, melylyel élénken
gesztülkült, rendkívül erős ellenzéki szellem-
ben tartott beszédje alatt.

Harczot hirdetek a fennálló kormány
és az általa képviselt rendszer ellen — a fe-
lekezeti béke érdekében. Harczot hirdetek a
munkások és az agráriusok törekvéseinek el-
ismerése mellett és a mint beszéde folyamán
haragjának ereje is mindinkább fokozódott és
ennek megfelelően fokozottabb mérvben tá-
madta a kormányt és odavágta a jobboldal-
nak, hogy:

— Mindennek a bajnak Önök és az önök
pártja az oka méltóságos főrendek! Összesu-
gott a sok megöszült kegyelmes és méltósá-
gos ur és bámulva néztek a haragos szónokra,
a ki a törvényjavaslatot szintén elfogadta
ugyan, de bizalmatlansággal adózik a kormány
iránt.

Ezután ugy az indemnityról, mint a hon-
véd-ujonez megajánlásáról szóló törvényjavas-
latot egyhangulag elfogadta a főrendiház,
mire a jegyzőkönyvet hitelesítették és az ülés
kevéssel 12 óra után véget ért.

A 25-ik paragrafus ellen.

Hevesmege legutóbb tartott közgyű-
lése elhatározta, hogy miután a véderöröl
szóló 1888. évi VI. t.-cz. 25. §-a szerint egy-
éves önkéntesekül besorozott ifjak létszáma
ez idő szerint a hadsereg és honvédség meg-
kivántató tartalékos tisztjeinek létszámát fe-
dezik, mi abban nyilvánul leginkább, hogy a
tisztvi-vizsgát jó eredménnyel bevégzett ifjak
közül számosan még a hadapródi rangot sem
nyerik el, hanem csakis altisztekké léptet-
nek elő, az idézett törvényszakaszban megál-
lapított esetleg 2 évi szolgálati időszak 1
évre leendő feltétlen leszállítása iránt a kép-
viselőházhoz felirat intéztessék s ezen felirat
az összes törvényhatóságokhoz pártolás és
csatlakozás végett megküldessék.

A képviselőház elé terjesztendő felirat
azóta már elkészült s mint levelezőnk írja,
ennek szövege a következő:

Mélyen tisztelt Képviselőház!

A véderöröl szóló 1889. évi VI. t.-cz.
25. §-ában az egyévi önkéntesi szolgálat ak-
ként állapított meg, hogy azon ifjak, kik az
egy év leteltével a tisztvi vizsgának meg-
nem felelnek, kötelesek még egy évet szol-
gálni, a midőn a tisztvi vizsgára újból jelent-
kezhetnek.

A törvény ezen rendelkezésének alap-
ján azon körülmény szolgálat, hogy a közös
hadsereg, valamint a honvédség tartalékos
tisztjeinek száma a szükségesletet nem fede-
zén, mintegy kényszereszköznek tekintett az
egyévi önkéntesi szolgálati kötelezettségük-
nek egy évvel történő meghosszabbítása.

Ez idő szerint a közös hadsereg és hon-
védség tartalékos tisztjeinek száma betöltve

Az illuziók egész serege megy tönkre az
udvariasság alábszállása következtében s a
század vége majd azzal fog beköszönteni, hogy
nem lesz szerelem, hanem az ifjú élete pár-
ját az anatómiával kezében — házi orvosa
kalauzolásával mellett — meggy keresni s az or-
vos majd eltéríti a halvány arcztól, a piros
ajaktól és a lángoló szemektől, s az erős
csipők felé irányítja a szerelemre és ábrándo-
zásra vágyó ifjat! Azután majd az udvariasság
teljes hiányában beáll a társalgás rakon-
czatlansága, mely túl ugrik a korlátokon, át
szökik azon a tekinteten is, mikkel a tár-
sadmali kötelékek és viszonyok iránt tartoznak.

Ha az ember egyszer szétbőri a tár-
sadalom által köré rakott korlátokat, akkor
veszedelmesebb a romboló árnál s elsodor
mindent...

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

I.

Ellentétek.

(Folytatás.)

(3.)

Oda juttattak, hogy leányosan gondol-
kozz és ugy lovagolj, mint egy leány. Nekem
legfőbb élvezetem egy lóban az, hogy a ben-
ne levő vele született bűnét kiverjem belőle.
Stokes, meleg italt adhat neki. Rea szolgált,
— tevé utána a kantárt a lovászhoz dova,
a ki a Belfield ur visszatérését meghallva,
sietve jött elé az istállóból.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Február 14.

A világ felróvja...

A világ felróvja nekem,
Hogy mindenkit szeretek.
Hát a föld? van-e oly pára
Kit magából kivetett?!

Mig benne van erő, élet:
Táplál, nevel szüntelen
És virág nyit rajta végig...
Lám ez az én életem.

A földnek nem mondja senki:
„E pazarság nagy hiba!”
Szedheti, mit dusan kihajt:
A számár és a liba...

Mit letép róla a földi,
Visszaadja azt az ég.
Nekem is van napom, melynek
Csodás tüze, lángja ég.

Tetszhetik, mit lelkem, szívem
Ez életben megterem...
Az a nap, mely örök tiszt,
Hajt virágot még nekem!

Boér Miklós.

A mai udvariasság.

Irtá: HEVESI FERENCZ.

Közeledünk a század vége felé, s a szá-
zad utolsó lélekzetével utolsó kezd lélekzeni
sok olyan tulajdonság is, mely a század ele-
jén a társas élet díszét képezte.

Ilyen az udvariasság is, mely e száza-
don át nagy becsben tartott s most már,
ha valaki goromba, az mondják rá, hogy ez
„psutt.”

A parasztság, a társalgásban való gő-
röngyösség és durvaság kezd modernn lenni,
s mig a század elején egy ifjú alig mert vol-
na tánczosnéja vagy ismerőse pieg kezéről
másképp szólni, mint az „imádandó kis kézzől”,
— ma bizony megmondja: „Nagysádnak ta-
lán 8-as keztyűt is kicsi!”

A bálokban, mulatságokban a fiatalok
agyonfárasztották magukat, hogy a leányok
ne áruljanak petrezselymet, s hogy jól mu-
lassanak a virágos nyelven mondtok bókokon,
ma a fiatal ember odaáll a báliasan kiöltöz-
ködött fiatal leány mellé a kivilágított ter-
emben, s először is nagyot ásít a szép szem-
mek láttára és azután így szól:

— Nagysád szeret táncolni?

— Oh, igen! szól szemlélőtte a hölgy,

azon reményben, hogy tánczra kéri.

— Én nem, — válaszol az ifjú, s ugy
elhuzza a száját, mintha már az összes világi
élvezetek keserűségét hagyta volna azon.
Azután hol maradnak a bókok? Még nem
is olyan régen, ha az ember bálban egy le-
ányzó és egy ifjú társalgását kihallgatta, el-
szörnnyűködött, hogy mennyi udvarias szóla-
mot gyártott a fiatal ember.

Ma tessék kiballgatni a társalgást s
szintén elszörnnyűködik az ember, mert ilye-
neket hall:

— No magának nem szeretnék a férje
lenni!

— Bizony meg is cibálnám az üstökét!

— Ugyan hányan segítették befűzni
miderét?

— Az ugyan meg lesz áldva, akinek a
maga mamája jut osztályrészül!

— Menjen, ne beszéljen ilyen ostoba-
ságokat!

Asszonyokkal szemben még merészebb
lesz a fiatal ember szellemének röpte, de nem
feléle, hanem lefelé.

— Csak egy órára szeretnék férje
lenni!

— Mily élvezet lenne megcsókolni a
maga gömbölyű karját.

— Hány szeretője van Nagysádnak?

A kécsóklások, hajlongások egészen ki-
mentek a divatból. A 20—24 éves ifjak ad-
ják a blazirtot s bálokban oda telepszene a
pezsgőpohár mellé a regélnék egymásnak pi-
káns történekeket. A 30 éven felüli ifjak
pedig, mint Shylok, mérleggel járnak a bál-
teremben és méregetik, hogy az a szép szőke
vagy barna leány mennyit nyom bankje-
gyekben?

Csoda-e, ha lassankint kihal az emberek
társas és társadmali életének költészete? Az
udvariasság a század elején és közepén olyan
volt a társadalmon, mint a csillogó zománcz.
Ma le van horzsolva már s újabb takarót nem
fedeztek fel a csupaszon maradt helyekre.

Az emberiség ezen században nagyon
sokat bölcselkedett s bölcselkedése közepett

van, mi abból világlik ki, hogy a tisztí ran-got nem nyerek el, sőt a törvény világos rendelkezése ellenére a vizsgázott ifjak kü-zül sokan még hadapródokká sem léptetnek elő, hanem csakis altisztékké neveztetnek ki. Ezen körülmény nyilvánvalóvá teszi azt, hogy az idézett szakasz ma már indokolatlan.

Tekintettel, hogy ezen szolgálat miatt az ifjak polgári kiképzetésük körül két esetleg 1 és fél évi időt veszítenek kénytele-nek, a nélkül, hogy az állam érdeke ezt szükségkép követelné, kívánatosá teszük ezen szakasz megváltoztatását.

Ezek alapján Hevesvármegye közönsége e mai napon tartott közgyűlésből azon tiszteletteljes kérelemmel járul a melyen tisztelt képviselőház elébe, hogy a véderől szóló 25. § ide vonatkozó részét törvényhozási uton akként megváltoztatni méltóztatnék, hogy az egy évi önkéntesi szolgálattal a tisztí vizsga sikertelen letétele miatt sem hosszabbítás-sék meg.

Kelt Hevesvármegye törvényhatósági bizottsága részéről Egerben 1895. évi január hó 22-én és folytatva tartott rendes éne-gyedes közgyűléséből.

Hevesvármegye közönsége nevében:

ZALÁR JÓZSEF,
alispán.

A veszprémi szózat.

A veszprémi függetlenségi pártnak ama kiáltványa, — melylyel tegnapi vezérczik-kürk foglalkozott — egész terjedelmében így szól:

Ókula azon szomorú tapasztalatok fe-llett, miket az országbán lefolyt időközi vá-lasztási küzdelmek szemléletéből merítettünk, de másrészt aggodalommal telve el, az or-szág minden részében, főleg pedig várme-gyénk összes választó kerületeiben, ugy a ha-talmon levő szabadelvű párt, valamint a ha-talomra törekvő legújabb keletű „Néppárt” részéről megkezdett szervezkedések és tény-leg megindított mozgalmak iránt: elérkezett-nek látjuk az időt, hogy mint megyeheli pár-tunknak központi végrehajtó bizottsága, haza-fias intelemmel szöljünk elvtársainkhoz.

Nyilvánvaló és többé nem titok, hogy az új néppárt erejét és megizmosodását a mi pártunkból reméli merithetni, mely törek-véssel szemben a szabadelvű párt szintén a mi pártunkban keres szövetséget; szóval a háló pártunk ellen minden oldalról ki van vetve. E pártok részéről a legfrivolabb indok-ok és a népmítás minden kigondolható módjával a hajszá megindult s pártunkat ko-moly veszélylyel fenyegeti.

Elvtársak! Hazafias köteleesség paran-csolja, hogy pártunkat és elveinket a pusztá hatalmi érdekekért küzdő politikai pártok martalékaul esni ne engedjük.

Ne hagyjuk cserben a nemzet függet-lenségeért és nagy nemzeti eszmék kiküzdé-seért lobogtatott s annyi nehéz politikai har-czon át becsüléssel megvédelmezett függet-lenségi zászlót!

Az új néppárttal szövetekezni nem sza-bad, mert 67-es közjogi alapon szervezkedett s a liberális eszmékkel és törekvésekkel pe-dig nyílt ellentétben áll.

A szabadelvű párttal, mint régi esküdt ellenségünkkel a politikai tisztesség megsér-tése nélkül szintén nem léphetünk meg csak fegyverbarátságra sem, mert míg egyrészlől e párt leghazafiasabb törekvéseink megvaló-sításának mindig adáz ellensége volt, addig másrészlől e pártunk a pusztán hatalmi érdek megmentése céljából, tehát csak alkalmi és ötletszerűen előrántott liberáliszmusa iránt is a legcsekélyebb bizalommal viseltetnünk nem lehet.

A politikai hullámzások közt követendő

— Jó napotok volt? — kérde Adrián, a mint a házba mentek.

— Pompás; és az a dög nagyszerűen ment, miután előbb jól megértettük egymást. Egy fél órai keresés után a gyepen Hagley Heathen álltunk.

— Valentini gyere és beszéld el az anyámnak.

— Mond csak, nyugtalankodott a pejkóért? Ma reggel szinte sirt midőn megtudta, hogy azt nyergeltettem fel.

— Kevésbé a haza jövelede előtt egy kissé nyugtalankodott — válaszolá Adrián könnyedén.

A testvére szemeiben levő gunyos te-kintet érzékenyen bántotta Adriánt, mert az a túlságosan szerető és aggodó gondoskodás kicsinyesét jelentette. Az elkenyvezett gyer-mek természetét mutatta, a ki az anyjának minden gondoskodását természetesnek találja, a halának vagy a valódi szeretet viszonzásá-nak legkisebb árnyalata nélkül.

A két testvér egymás mellett ment a sza-lonba.

Hasonlók voltak és még sem hasonlók. Igen ez volt az a kifejezés mely legjobban jelezte azt az erős hasonlóságot és külön-b-séget a mi közöttük volt.

A fő és az arcz alakjában és a voná-sok körvonalaiiban annyira hasonlítottak egy-máshoz, a hogy az iker testvérek hasonlítani szoktak, de a színezetben és kifejezésünkben sajtószerűen különböztek.

Az idősebbik arczán a rossz egészség sápadtsága látszott, homloka majdnem vörös színű volt, világos barna haja, finom elsoványodot vonásai, sötét ibolya szemei, sugár szemöldökei, hosszú lehajló szempillái és kármin színű ajkai voltak. Csak az értelmi te-hetség és a vele született férfiaság érezte volt az, a mi az Adrián arczát az elasszonyia-sodástól megmentette, de a szellemi erősebb

ut tehát csak is a következetes és elyhü po-litikának az utja lehet. Minden alkudozás, a kárhózat és végzetes 67-iki kiegyezési alapon álló bármely politikai párttal való szö-vetkezés, csak véstázhó lehetne pártunkra s annak becsületét miltjára.

Bizunk elveink tisztasságában és va-rázseréjében. Hiszen a közel mult is fényesen igazolta azok nagyságát és horderejét. Hiszen láttuk, hogy elveink csak egy alárendelt ré-szének mint végső mentő eszköznek átvétele is alkalmas volt arra, hogy abban az elkor-hadt és méltán veszni tért szabadelvű pár-tban az élet utolsó felvillanását még egyszer — de bizonyny utóljára — előidézzé.

A pártunk alapelveit képező szent eszmék tul fognak élni minden már meg-levő és még keletkezhető pártot; az igaz-ság napja fel fog derülni s győzelemmel fogja besugározni zászlóinkat. Esményeink valósulása azonban csak az összetartás-ban és elhűségben találván biztosítékát — addig is, — míg egy a közel jövőben ösz-szehívandó értekezleten altalmunk leend pártthiveinket személyesen üdvözölni, oda irányul ezuttal hazafias intelmünk és ké-relmünk tisztelt elvtársainkhoz, hogy az ámi-tásoknak és hitegetéseknek ellenállva, ne szö-vetkezzenek nyílt ellenségeinkkel; maradjá-nak hűlen és tömören elveink mellett, mert csak ugy remélhetők, hogy már sok nehéz csatá-ban meghordott zászlóinkat a legközelebbi politikai küzdelemben elmaradhatlan fényes győzelem fogja koronázni.

Kelt Veszprémben, 1895. év február hava 8-ik napján.

Hazafias üdvözléttel

a veszprémmegyei függetlenségi és 48-as párt központi végrehajtó bizottságának nevében:

dr. Halassy Vilmos,
vm. főorvos.

Fodor Gyula, Margalit Ignác,
megyei takarékpénztári igazgató ügyész,
pártelnökök.

Wekerle sajtópöre.

Győr, február 12.

A győri törvényszék tárgyalási termé-ben ma nagy hallgatóság előtt tárgyalták Wekerle sajtópörét.

Barabás Albert, a „Dunántúli Hírlap” czimű lap szerkesztője a vádlott. Sem a vád-lott, sem védője nem jelentek meg a tárgya-láson, ellenben a két tanu, herczeg Esterházy Pál és gróf Batthyány József eljöttek.

Az esküdtzsek megalakulása előtt az el-nök bemutatta a vádlott Barabás Albert le-vélét, melyben főfájásával védekezik, hogy a tárgyaláson nem jelenhetik meg. Betegségét orvosi bizonyítvánnyal igazolta.

Az ügyész a vádlott állapotát nem tar-totta olyan súlyosnak, hogy a tárgyaláson meg ne jelenhetne. A törvényszék határoza-tilag kijelentette, hogy vádlott és védő nél-kül is megtarthatja a tárgyalást.

Ezután az esküdtzsek megalakult és felolvasták az ügyész által inkriminált pasz-szust, mely így hangzik:

„A mulkior említettük, mily módon bírta rá a kormány Batthyány-Strattmann herczeget a főrendiházi szavazástól való el-maradásra. Most arról értesülünk, hogy Es-terházy Pál herczegnél is tettek kísérletet, mi-után azonban igéretekkel semmire sem men-tek, fenyegetésre fogták a dolgot s a her-czegnek jószágigazgatója által tudtára adat-ták, hogy ha el nem marad a szavazástól, egy 600,000 forintos vitás ügyében a kincs-tárral szemben a rövidebbet fogja húzni. A herczeg a gyalázatos presszó daczára sem tántorodott, hanem eleget tett lelkiismereti kötelességének.”

volt az anyagnál, és a gyenge test felett egy bátor nyugodt lélek uralkodott.

Valentin egészen másképpen volt al-kotva. Feje ámbár az Adriánéhoz hasonlított de nagyobb volt, alatt szélesebb, és a halán-tékokon alacsonyabb — olyan fő, melyben az állati tulajdonságok uralkodtak.

Bőre sötét olaj színű volt, mely min-denféle időjárásnak kitéve megbarnult; sze-meit sötét barnák voltak, — pompás szemek tisztán fizikai szempontból tekintve, nagyok, teljesek és ragyogók, azzal a csudálatos tu-lajdonsággal, hogy minden szenvedélyt a mire az önfélt férfiaság képes kifejezzenek. Az orr, szája és áll ugyan azon vonalakban vol-tak alkotva mint a másik arcz, de minden vonás nagyobb és erősebb metszett volt. A Valentin barna haja tömöttebb és sokkal durvább volt mint az Adriáné. A Herkules fejét ilyen haj boríthatta, rövid kondor fűr-tőkben véve körül alacsony homlokát. Ez a hasonlatosság és ellentét az 'krek között a megfigyelő vizsgáldók és elméleti tudósok előtt lélektani csuda volt.

Lady Belfield a fiai előbe ment a mint azok a szobába léptek. Csak a legnagyobb feszítéssel tudott annyira uralkodni magán, hogy felindulásának minden jeleit legyőzze, és kezét nyugodtan tegye a vadász vállára, bol-dog mosolygál nézve reá.

— Nos, Valentin, jó napod volt az új lovadon? kérde könnyedén.

— Pompás! Az a ló, anyám és Par-ker daczára elsőrendű vadászoló lesz. Láttá az ablakból midőn haza hoztam?

— Igen; de Val, én azt gondolom, hogy nem ulti meg egészen az azt a mérté-ket a mihez te hozzá vagy szokva. Nem ta-lálod, hogy csunya a feje?

— Ez aztán igazi asszonyi bírálat, — kiáltá Valentin bosszusan. Mindig a szépség előtte a fő dolog, mint ha az volna az Alfa és az Omega.

A vádlott vallomásának felolvasása után a tanukat hallgatták ki.

Esterházy Pál herczeg és Batthyány Jó-zsef gróf hazugságnak mondották a lap nyi-latkozatait.

Batthyány gróf a 25 fti költséget a szegények között kérte kiosztani. Esterházy herczeg pedig lemondott a tanudíjról.

Az ügyész vádbeszéde után az esküd-tek tanácskozára vonultak vissza.

Rövid tanácskozás után vádlott Barabás Albertet ugy a becsületértében, valamint a rágalmazásban egyhangulag mondották ki vétkesnek, mire a törvényszék meghozta íté-lejét, mely 6 havi fogságra s ezer forint pénzbírságra szolt.

Kolozsvár köztisztaság ügyé-nek rendezéséhez.

III.

Végül még csak a járda takarításról kívánok röviden megemlékezni. E tekintetben ugyanis a körül forog a kérdés, hogy ki ta-karíttassa a járdát? a hatóság-e, vagy pedig a háztulajdonosoknak tétessék kötelességévé a házuk előtti járda-rész telen-nyáron tisz-tán tartani. No, ebben a tekintetben — leg-alább szerény nézetem szerint — épen nem nehéz eltalálni a helyes utat s módot.

Világos ugyanis, hogy itt az a főczél, miszerint a járdák ugy télen, mint nyáron már a kora reggeli órákban meg legyenek tisztítva. Ez pedig ily rendkívül rövid idő alatt (mondjuk télen reggeli 8, nyáron pedig 7-ig) csak egyetlen egy módon t. i. ugy tör-ténhetik meg, ha a háztulajdonosok kötelez-tetnek járdarésztüket az említett órákban le-seperetelni. Ez, semmi lelküzetetlen nehé-zségbe sem ütközik. Nincs az a háztulajdonos ugyanis, a kinek egy e czéla alkalmas esé-lédje nem volna, vagy egy megfelelő embert csekély díjért találni nem tudna. Ellenkező esetben, ha t. i. hatósági uton kívánja a kö-zönség ezt eszközöletetni, akkor — a dolog természetéből folyólag — a szükséges eszkö-zöket kell a hatóságnak megadni, a mi más szavakkal annyit tesz, hogy pótdad, vagy más fizetési módozat alakjában fizesse meg a kö-zönség azt az összeget, a mibe a járdák ta-karíttatása a hatóságnak kerül. Ez a két al-ternatíva lehetséges csak t. i. vagy a taka-rittatást elvárallni, vagy pedig annak költ-ségeit közösen viselni, mert ama harmadikra, hogy t. i. járdák senki által se takaríttassa-nak, talán csak nem gondol senki.

És ne gondoljuk azt, hogy mikor a kö-zönség a járda takaríttatás kötelességét a hatóságra hárítani kívánja és így annak költ-ségei viselését önként elvállalja, — valami csekély összegről van szó. Mert ahoz, hogy a járdák naponként és pedig kora reggeli egy-két óra alatt város szerzte letakaríttassa-nak, még a nyári hónapok alatt is legalább 100 téli időben pedig még kétenynyinel is több utca-seprőre volna szükség a kinek díja (100 utca-seprőt egész évre havi 20 fo-rintjával, és további 100-at a három téli hó-napra ugyan ennyivel számítva) egy év alatt nem kevesebb mint 30,000 az az harmincz-ezer ftra rugna. És még ez óriási költsé-gemlelt sem volna elérhető az, hogy a járdák nyáron reggeli 7, télen pedig 8 órákor tisz-ták legyenek. Mind ezek után kétségtelen te-hát, hogy a járda tisztításnak az a leggyor-sabb és legolcsóbb módja, ha ezt maguk a háztulajdonosok házilag végeztetik.

Igy van ez Budapesten is, a hol tekín-tettel a nappali nagy forgalomra valamint ama körülményre, hogy a seprés által kelet-kező por egyfelől a járókelőknek minél ke-vesebb kellemetlenséget okozzon, más felől pedig, hogy a nappali főköz pedig reggeli időben szellőztetés céljából kinyitott abla-kokon át a poros levegőnek a szobába való

behatolása elkerültessek, a háztulajdonosok emberei esti 10—11 óra között kötelesek a járdákat pontosan letakarítani és a szemetet az utca közepi részére seperni.

Tizenegyóra után indulnak meg aztán a nagy seprő gépek, s ezek az összes utcazi szemetet összeseprik, melyet aztán az éjféli időben meginduló szemetes szekerek szállíta-nak el. Reggelre aztán így vannak tiszta ut-czák, tiszta levegővel.

*

Ezekben kívántam egyfelől vázolni a nálunk uralkodó szomorú köztisztasági viszonyokat, másfelől pedig kitéríteni ama módo-kat és eszközöket, melyek utján lehetséges lesz a bajon segíteni.

*

Nézetem szerint tehát ez annyira fon-tos kérdés megoldása a következőkép volna elérhető:

1., Eszközöltessék a házi szemet kihor-dása a város által házilag és e czéla szerze-tessék be 10. kötfogatu szemétszállító szekér a mi 4400 frtba, fenntartása pedig a szüksé-ges személyzettel együtt évi 7000 frtba kerül.

2., Végezze e 10 szekér a házi szemet naponkénti kihordását, (még pedig válogatás nélkül, t. i. az ember és marha-trágyán ki-vül minden szemetet és hulladékot a házi-szeméthez számítva,) a mit elvégezhet nyári időben reggel 6—10-ig, téli időben pedig 7—11-ig s miután ezt elvégezte, teljesítse az utcazi szemet kihordását városszerte.

3., A járdák takaríttatását végeztessék a háztulajdonosok, nyári időben reggel 6—7-ig, téli időben pedig 7—8-ig.

4., Gyakoroltassék szigorú ellenőrzés és felügyelet, még pedig nemcsak a rendőrség, hanem a városi orvosok által is a köztisztá-sági szabályok minden irányban való pontos megtartása tekintetében és a szabályok ellen vétők bírságoltassanak meg s e bírság össze-gék ne a szegény alap javára, hanem — az 1876-ki XIV. t. cz. 7 §-sa értelmében — közegészségügyi czélokra fordíttassanak.

5., Miután a város ama területén, a melyről a házi szemet már jelenleg is elhor-datik, ezt a munkát 6 szekér elvégezheti s miután e hat szekérnek fenntartása évi 4200 frtba kerül, ennél fogva ama háztulajdonosokra, a kik eddig 12,000 fti szemet-kihordási költ-séggel voltak megterhelve, jövőre csak e me 4200 fti legyen a kirova; a 7000 ftiig fennmaradó 2800 fti pedig az összes lakó-ság által hordoztassék.

*

6. Terjesztessék ki a köztisztasági fel-ügyelő hatásköre a város egész területére, he-lyzettsenek kizárólag az ő rendelkezése alá ne csak az utcáseprők, hanem a szemétki-hordó szekerek is, egyáltalában vezesse ő köz-vetlenül a szemétkihordás mindennemű mun-káját felelősség terhe mellett. Miután pedig e teendők által a köztisztasági felügyelő az ed-diginél jóval több és nagyobb munkával lesz megterhelve, emeltessek fel a fizetése az ed-digi 400-ról évi 600 frtra, a mit — ha fel-adatát lelkiismeretesen teljesíti — minden bi-zonnyal nagyon is megérdemel.

Teljesen meg vagyok győződve, hogy az említett elvek s módozatok szem előtt tar-tása mellett, minden részletében gondosan és kellő körültekintéssel kidolgozott köztisztá-sági szabályrendelet nemcsak a közegészség-ügy nagy horderejű érdekeit fogja kielégí-teni, hanem az azzal járó költségek is any-nyira csekélyek és különösen annyira méltá-nyosak lesznek, hogy az ellen egyetlen egy művelt gondolkodó s a közjót szívén viselő polgárnak sem lesz, s nem lehet kifogása.

Kolozsvár, 1895. febr. 7.

Dr. S. Pataky Leó,

Kolozsvár sz. kir. város t. b. főor-vosa és a „kolozsvári önkéntes men-tő-egyesület” igazgatója.

Az „Itthon” estélye.

Kolozsvár, febr. 14.

A Kolozsvárt alakítandó „Itthonnak” egyik feladata leend mindenestre, hogy a városunkban megforduló előkelő írókat, tudó-sokat s művészeket vendégül látva, velük érintkezésbe lépjen. A minék kiszámíthatatlan jótékony hatását a kolozsvári irodalmi, mű-vészeti viszonyokra s ennek révén a kolozs-vári társadalomra is, mindenki beláthatja.

A még csak alakuló félben levő s csak ideiglenes helyiséggel bíró Itthonnak a teg-napi rendes szerda esti összejövetelén volt először alkalmá ilyen előkelő vendéget köré-ben üdvözölni.

Küry Klára, a budapesti népszínház hí-res művésznője jelent meg tegnap az Itthon-ban, s ezen alkalomra az Itthon jelenlegi szűk, ideiglenes helyéből a Központi Szálloda dísztermébe költözött fel.

Még egy öröndetes momentum volt az Itthon tegnap esti összejövetelében. Tegnap nyert ugyanis először megvalósulást az Itt-honnak elejétől tervezett azon eszméje, hogy az Itthonban nők is jelenjenek meg.

Ezt is Küry Klárának köszönő az Itt-hon s reméljük, ezután többször fog ismét-lődni.

Színház után vette kezdetét a tegnapi barátságos összejövetel, mely a Központi szá-loda dísztermében folyt le s melyen sok szép asszony, sok szép leány is volt jelen.

A felkészöntők sorát az „Itthon” egye-sület elnöke, Hindy Árpád nyitotta meg, fel-köszöntve a vendég művésznőt, Küry Klárát. Utánna Rozmanits r. k. gymn. tanár és Ven-drey Ferencz színművész szellemes toaszok-ban éltették, Salamon Ödön, a „Hazánk” belmunkatársa, mint az „Othton” fővárosi hírlapírók egyesületének vál. tagja éltette az egyesületet. Székly Miklós azokra emelte po-harat, a kik pártolják az írókat és művésze-két s az „Itthon”-t. Vendrey a nőkre kö-szöntött. Deák Albert dr. ügyvéd az egyesü-letre emelt poharat. Rozmanits a kolozsvári művészeket éltette.

Sándor József bájos szomszédnőit Palóczy Lajosné és Deák Albertné köszöntötte fel. Hindy Árpád Ditróit, ki Küry Klára pálya-futásának első buzdítója volt, éltette. Varró Laczi Hóry Bélára mondott köszöntőt. Deák Albert Varró Lászlót éltette; Müller Ottó szin-házi karnagyra Rozmanits emelte poharat.

Több szellemes és vidám toaszt után a társaság éjfél után oszlott szét.

Az ünnepélyen jelen voltak:

Hölgyek: Dr. Deák Albertné, Hege-düs Gyuláné, Hindy Ilona, Hindy Árpádné, Hindy Erzsike, Küry Oszkárné, Küry Klára, Kuskó Istvánné, Palóczy Lajosné, Salamon Katinka, Somkerekly Gusztávné (Szász-Sebes), Sz. Soós Gizike, Szentgyörgyi Ilona, Tokaji Etelka (Maros-Bogát).

Urak: Dr. Deák Albert ügyvéd, Dit-rőy Mór kolozsvári nemzeti színház igazga-tója, Felszegi Dezső nagybirtokos, Haday Sándor színművész, Hegedűs Gyula színmű-vész, Hindy Árpád „Kolozsvár” szerkesztője, az „Itthon” elnöke, Herepei Iván hírlapíró, Hóry Béla Kolozsmegye árvaskézi elnöke, Kuskó István a „Történelmi Lapok” szer-kesztője, Losonczy János Kolozsvár város ár-vaskézi elnöke, Magyar Mihály az „Ellen-zék” szerkesztője, Müller Ottó színházi kar-nagy, Nagy Gábor, Palóczy Lajos gyógyszer-rész, Radnóthy Dezső EKE. főtitkár, Rozma-

— Ennyit én is gyanítottam, — mondá az orvos nyájasan. Belfield ur nem látszik tanulni embernek; neki az az átható tekintete van, a mi a sport kedvelőket jelöli — egye-nek, éles, gyors és mégis szilárd. Mily csudá-latos példány a férfiaságnak! Én azt gon-dolom, hogy soha sem láttam külön fiatal embert és sir Adrián, ő annyira hasonlít önhöz.

— Vajjon nem csufolódás-e nekem ezt mondani, miután én ezt az én szűk melle-met megvizsgáltam?

— Oh, vannak szervezeti eltérések. Az idegek és a testi erőre vonatkozólag a ter-mészet kegyesebb volt az ön testvérekhez; de a köztük levő hasonlatosság valóban feltűnő és ez a szervezeti különbség talán még fel-tűnőbbé teszi és nem kétleim, hogy nagyon erős benső szeretet van közöttük — az a ro-konszenzes kötelék, mely az iker testvéreket oly gyakran fűzi össze.

— Igen, én nagyon szeretem őt, — vá-laszolá Adrián álmódóan hangon. Azt mon-dom, hogy szeretem, az a mit én érzek, több a szeretetnél. Én egy kiegészítő része vagyok a testvéremnek, majd minden dologban vele érzek, haragszom és busulok és örülök vele; és még is ellenfelek vagyunk. Ez az, a mi fáj nekem. Vannak idők, midőn kétségbeeset-tebben tudnék vele veszekedni, mint bárkivel a föld színén; ez doktor ur, még is azt állí-tom ön előtt, hogy ő olyan előttem, mint ha a második énem volna.

— Sir Adrián, én el tudom azt önnek hinni. Ki az, a kivel gyakrabban volna haj-ladóságnak veszekedni, mint saját magunk-kal? Én tudom, hogy van bennem egy át-kozott rossz ficzkó, a kit gyakran szeretnék megvakni.

(Folytatása köv.)

Titkár. kath. gymn. tanár, Sándor József „Emke” t. alelnök főtitkár, Somkerek Gusztáv m. kir. főerdész (Sz. Sebes), Székely Miklós gyógyszer, az „Itthon” pénztárnoka, Szerényi Zoltán színművész, dr. Varró László Alsó-Fehér megye hivatalnok, Vikol Simon zenészművész, Vendrey Ferenc színművész, dr. Versényi György tanár és Domsa S.

Küry Klára a kolozsvári március 15. ünnepélyen.

Az „Itthon” egyik tagja tegnap megkérdezte a vendég művésznőt, hogy a kolozsvári közönség számíthat-e arra, hogy a márc. 15. ünnepélyen közreműködésével az ünnepély fényét emelje?

A művésznő szokott kedves modorában kifejezte, hogy 4 év óta mindig közre működik a kolozsvári márc. 15-ki ünnepélyeken. E bizottságnak az ünnepélyei annyira magasztosak, hogy ezekhez hasonló ünnepélyeket nem tudnak rendezni az országban sehol, mondá a bájos művésznő.

— Egy aggodalmam van, mondá a vendég művésznő. Az, hogy az igazgató otthon szerepet ad erre a napra; ez esetben nem juthetnek le.

— Ez a nap Nagysádat feloldja a kolozsvári ünnepélyen kívül, minden más szerep, minden kötelezettség alól.

— Valóban, ezt én is így érzem. És úgy érzem, hogy Kolozsvárhoz szívemmel vagyok hozzá kapcsolva.

Lehet ez talán azért, mert pályafutásomat itt kezdtem, de lehet azért is, mert itt jobbak az emberek.

Nekem itt jobban esik, ha fellépésem után nyersen és őszintén megmondjak az igazat. Jól esett a mikor hibáimra minden tartózkodás nélkül figyelmeztettek, hiszen ez a jóakarata és buzdító bírálat ösztönzött mindig a törekvésre, ennek köszönhetem igen, Kolozsvárnak köszönhetem sikereimet. Kolozsvárt jobban esik nekem az emberek száraz, de őszinte és jóakarattal kifejezett véleménye, mint másutt az emberek hízolgsége.

Én a mikor a fővárost elhagyva, Erdély felé jövök, s a vonat a Királyhágón átröbög, mindig boldogabb vagyok. Hangosan dobog a szívem, a mikor Erdély bércei közé érek, Itthonomnak találok itt, melynek párja nincs sehol.

— Ez onnan van bájos művésznő, mert a kit az erdélyrészi közönség „igaziból” megszeret, az „meg van szeretve”, meg van büvölve e szeretet által. Már pedig a mi bájos primadonnánkat itt nem csak a férfiak szeretik, hanem szerelmeseik bele a nők is. Ez magyarázza meg azt a bűvös vonalmat, mely Nagysádd között s a közönség között fenn áll. Ez állítást példákkal tudom igazolni. Egy marosvásárhelyi szép asszony egy nappal tovább maradt itt az Emke bál után, csak hogy színpadon láthassa a mi művésznőnk. Ez az urnó itt lenne közöttünk ma is, hogy Nagysáddal legalább pár szót szólhasson, ha körülményei nem kényszerítették volna a távozásra.

Még sok érdekes dolog került volna színpadra, de Hindy papa felált s meleg hangú felköszöntőben éltette a bájos divát, kinek tiszteletére rendezte az „Itthon” első bálját estélyét.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 14.

— **Uj főügyési helyettes.** A kolozsvári királyi ítélőtábla területén működő kir. főügyész helyettesét dr. J e s z e n s z k y Sándor nem régen miniszteri osztálytanácsosnak nevezvén ki, a főügyési helyettesi állás üresedésbe jött. Kolozsvári bírói és jogász körökben mindjárt az állás megüresedése után — mondhatni — az az egyértelmű nézet vált uralkodóvá, hogy ezen előkelő állásra elsősorban L á z á r Aurél kolozsvári kir. ügyész jöhet kombinációba. Az igazságügyi kormány is ezt a nézetet erősítette meg, mert a mint a hivatalos lap mai száma közli e fontos állásra L á z á r Aurélt nevezte ki a felség. E kinevezés nem csak a helyi jogász körökben, hanem az egész társadalomban meglepetést keltett, mert arra hivatott és érdemes férfit állított a korona kegye ez előkelő állásba. Magunk részéről is szeretnénk kívánnunk a megérdemelt előléptetéshez.

— **Színház.** Küry Klárának fellépte színpadunkon mindig ünnepszámba megy a kolozsvári színházi közönség előtt. A tegnapi nap különösen az volt. A kitűnő művésznő „Liliben” egyéniségének szeretetreméltóságával s hangjának kellemes zenéjével valóban ünnepi élvezetet nyújtott a nagyszámú közönségnek; mely az ünnepi élvezetért viszont a művésznőt ünnepelte nagy órázókkal szép csokrot és óriási koszorút nyújtottak föl a művésznőnek. Minden ének számot megújraztattak. Se vége, se hossza nem volt a tapsnak és éljenzsnek. Az előadás végén pedig megtörtént az, hogy Küry Klárát nem kevesebbszer, mint tizennégyezer hívták a lámpák

elő. A közönségnek ez a nagy s őszinte óvációja a művésznőre, észrevehetőleg, kellemes hatással volt. A nagy óvációzókól kifolyólag történt egy mulatságos incidens is a tegnapi előadásban, a melyen a színházi közönség a szereplőkkel együttesen jóízűt nevetett. A 2. felvonásban u. i., midőn Plinchard (Hady) mint hadnagy, nagyon bizalmasan közeledik a már asszony Lilihez (Küry), ez rendreutasítólag kezére tít a tulmérés hadnagynak. S Küry Klára annyira kedveséget árult el akkor, midőn Plinchardnak rendreutasítólag a kezére csapott, hogy egy torokból önkénytelenül kitört ehang: „hogy volt?” Erre aztán nevetésbe tört ki egy a közönség, mint Küry Klára és Hady s a jóízű kacaj pár percig tartott. Különben az előadás egészen vége is a legkifogástalanabbak egyike volt. Küry Klára mellett igen jól játszottak Megyeri (agg vicomte), Hady (Plinchard), de jók voltak a többiek is: Szerényi Z., Hegedűs, Vendrei stb.

— **A roccó-csoportozat** folyó hó 18-án (hétfőn) ismételve lesz. Özevgy báró Bánffy Zoltánné elnök és Bethlen Bálint gróf meztvezető ugyanis a közönség köréből jött kívánságok következtében és mert a bál igen sokan nem láthatták, már a bál alkalmával fölkérték a résztvevő hölgyeket és urakat, hogy a színházi betegségleyez és temetkezési segélyalap javára egy színházi előadás elején a csoportozatot ismételni sziveskedjenek. Most a nap hétfőre kitűztvén, a hölgyek és urak írásban is mindannyian utjogal fel fognak kéretni. A próba az előadás napján d. e. 11 órakor lesz a színházban és az elnökség ezen az uton is kéri a tagokat, hogy mondott időben megjelenni sziveskedjenek.

— **Február 15.** E napon este Kolozsváron társas össze jövetelt tartanak a kolozsvári ereklye-muzeum, az öreg honvédek együttesének intézői s a Történelmi lapok hívei a Széchenyi téren levő Farkas féle vendéglőben. Az estélyen a társaság tagjainak ismerőseit is szívesen látják.

— **Az Erdélyi Irodalom Társaság.** F. hó 17-én. vasárnap délelőtt 11 órakor a városháza közgyűlési termében ünnepélyes felolvasó ülést tart. A felolvasások rendje a következő: 1. E. Kovács Gyula: Egressy halála. 2. Versényi György: Költemény. 3. Szász Gerő: Költemény. 4. Gyarmathy Zsigáné: Elbeszélés.

— **Az Erdélyi-Muzeum-Egyület** orvos-természettudományi szakosztálya folyó 1895. február hó 17. napján d. e. 11 órakor az élet-társintézet helyiségében közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztár-vizsgáló bizottság jelentése. 4. Tiszt-újítás. 5. Indítványok.

— **A Mária Dorothea egyesület** erdélyrészi köre nagy gondnal készíti elő amaz előképeket, melyekkel a f. hó 18-án megtartandó estélyét megnyitja. A rendezésre alakult bizottság tagjai mindent elkövetnek, hogy a közönség igényeit kielégítsék. Szerencsések voltunk megneyni egyetemünk kiváló történettudósát Márki Sándort és Megyeri Dezsőt a nemzeti színház kiváló művészt a rendező bizottság tagjaul. Márki S. nagy lelkesedéssel válogatta össze az előadandó képeket. Két nagy történeti előképet és egy a népeletből vett jelenetet fognak bemutatni. Mind a három erdélyi vonatkozású lesz. Az első Bornemissza Anna egy órai uralma, a második egy jelenet a népeletből, a harmadik Izabella királyné átadása a koronát. A képekben a kolozsvári előkelő társaság hölgyei és urai fognak szerepelni. Hisszük, hogy a rendező bizottság fáradozását a nagy közönség érdeklődése fogja kísérni s a M. D. E. E. K.-nek ez idei mulatsága is oly fényesen fog sikerülni mint az eddigiek.

— **A bál érdekében.** Következő értesítést vesszük: A Mária Dorothea-Egyesület bárendező bizottsága f. hó 15-én d. u. 5 órakor tartja utolsó nagy-gyűlést a felsőbb leányiskola nagytermében, melyre a rendezőseget tisztelettel meghívja az elnökség.

— **Uj biztos.** Csegezi Gyulát, a ki a kolozsvári pénzügyi igazgatóságnál több éven mint pénzügyőri szemlésként kitűnően teljesítette feladatát, kinevezték pénzügyőri biztosnak Kassa vidékére.

— **Vasvárinak még egy katonája.** Az 1848. márciusi napok ifjú Demosthenesének, Vasváry Pálnak még egy katonája van életben, az oláh martalócok körmei közül megmenekült néhány honvéd közül. E honvéd neve: Bogdán Antal, lakik Maros-Csucson. A „Történelmi Lapok” szerkesztőjéhez, Kuszkó Istvánhoz írt levelében elmondja, hogy a Vasváry Pál zászlóaljában, mint őrmester szolgált. Abban a végzetes csatában, a melyben Vasváry elesett, jelen volt. A Vasváry eleste előtt 10—15 percczel beszélt is a szabad-sághóssal. Vasváry az ágyu védelmére az emberek össze szedését és élé vezetését rendelte el, de a körülmények olyanok voltak, hogy az már nem volt teljesíthető.

Az öreg ugy emlékezett, hogy e nap jul. 20-án történt. Most jött reá, hogy össze tévesztette azzal a nappal, a melyen Szaru-

kán Gergely főhadnagy elesett, ki B.-Hunyadon van eitemetve. A helyre azonban, a hol Vasváry Pál elesett, ma is tisztán emlékszik. A nyáron tartandó kirándulás alkalmával ő is szándékozik megjelenni, s a helyet megmutatja.

— **A kolozsvári jótékony nő-egylet** választmányá br. Bánffy Albertné elnökle alatt tegnap d. u. ülést tartott. Ez ülésen bokros elfoglaltsága miatt lemondott Szvacsina Géza helyebbe péztárnoknak dr. Rohoneczy Lajos t. árvaszéki ülnökök helyettesítették. Dr. Rohoneczyban a nő-egylet egy kitűnő szorgalmu és képességű tisztviselőt nyert.

— **Köszönet-nyilvánítás.** A kolozsvári kereskedők és kereskedő ifjak társulata javára f. év Január hó 19. a Központi-szálló disztermében megtartott táncszertelen felülfizetést tettek. Dr. H. Haller Károly 5 frt, Bölonyi József 5 frt, N. N. 5 frt, Nagy Gábor 5 frt, Robitsch L. Stein Bécs 4 frt, Engelmán Hermann 4 frt, Nyegruz Lukács 4 frt, Darnay István 4 frt, ifj. Reményik Lajos 4 frt, Jeszenszky Ferenc 3 frt, Kónya Sándor 3 frt, Lux Kálmán 2 frt, dr. Wettstein József 2 frt, Wettstein Mari 2 frt, Kahlé János 2 frt, Perentzy Ignác 2 frt, Hunwald Lipót 2 frt, Kovács József, 2 frt, Keresztény Kálmán 2 frt, Bojaki Sándor 2 frt, Poszler Gyula 2 frt, Patai Molnár József 2 frt. Kiss Ernő, Hartig Vilmos, Dobos Joachim Sz.-Ujvár, Beszterreicher Mór Budapest, Egy család, ifj. Gunesch Károly, Bergner Mór, Dániel Antal, Kontz Armin, Gergely Kálmán, Flóra Gyula, Salgó Béla Popp Antal, Gáll János, Sehmán József, Papp Kristóf, Haraszthy Jenő, Schneider Gusztáv, Hirschfeld Károly, Hübshmann Mór, Schuster Emil, Peszt Antalné, Volez Aranka, N. N. Elgetz Rudolf dr. Papp Gábor 1—1 frt. Spánik Sándor, Pollák József, Neumann Márton 50—50 krt. Fogadják a nemes szívű felülfizetők a nyilvánosság terén is legelhátsabb köszönetünket. A rendező bizottság nevében Ruzsáki Miklós ellenőr, ifj. Papp Mihály pénztárnok.

— **Nyilvános köszönet.** A kolozsvári polgári dalegylet febr. 2-án tartott dalestélyén felülfizeték: Hegedűs Sándor ország. képv. Budapestről 10 frt, Benigni Sámuel 5 frt, Hevesi József, Schmiel Dávid 3—3 frt, Bíró Béla apát-plébános, Bene Imre, Vincze István, Nedostzer János, Akessman Albert, Szász Ferenc, Rantzer János, Losonczy János vár. tan., Szilágyi Lajos 2—2 frt. Petrovics György, Ince Elek 1.50—1.50 krt. Nagy Sándor, Becsei Hugó, ifj. Lászlóczy Sámuel, Lapszény Antal, Bacsoni Jenő, Baranyi János, Papp István, id. Gunesch Károly, Somlyai Mihályné, Zakariás Kristóf, N. N. Konez Ernő, id. Dali Mihály, Végh Lajos, Birckl János, Papp István, Macskási Lajos, Kalmár Antal, V. G. Matusek József 1—1 frt. Ürmösi Tivadar, id. Daniel András, Szuhai Akos, Harkó Lajos, ifjabb Dali Mihály, Páló Károly, Eder Mátyás, Györke Gyula, Kelemen Péter, Mosonyi Lajos, Hossz János, Lászlóczy Lajos, Richter János, Gergely Kálmán 50—50 krt. Összesen 66 frt. — Fogadják a m. t. adakozók a dalegylet szíves köszönetét. Köszönetet mond továbbá az egylet, Vendrei Ferencnek szíves közreműködéséért, Kolozsvár, 1895. febr. hó 11-én. Rignath Sándor, d. e. titkár.

— **Szomorú jelentés.** Özv. Warga Lászlóné, szül. Staffenberger Ilona, a maga és gyermekei: Irén, László és Zoltán, valamint id. Warga Dániel, Warga Lajos és Rottenbiller Alajos és családja novében a legmélyebb fájdalommal jelenti, hogy a kedves leánya, testvér, illetve rokon W a r g a I l o n k a f. é. febr. hó 12-én reggeli 8¹/₂ órakor, élete tavaszán, rövid szenvedés után egy szebb hazába költözött. Szívünk mely keservével és fájó könnyhullatással állunk a koporsó körül, mely egy igazi jó leányhoz kötött megannyi szép reményünk letört virágát ragadja magával.

— **Igazságügyi kinevezések.** A király J a h n Frigyes brassói ügyészéki alügyészt a marosvásárhelyi, törvényszékhez bíróvá. Szabó Jenő járszapáti járásbíróági albirót a dévai ügyészékhöz alügyésszé nevezte ki.

— **Árvízveszély.** Tordáról jelenti tudósítónk: Pár nappal ezelőtt még a hóvatarokkal küzdött a keresztmésző egész lakossága, ma már komoly árvízveszedelem fenyegeti az Aranyos folyó két partján épült községeket. A folyó mentén felhalmozódott hótorlasztokat, melyek alól másfelhapi veszteglés után vontató erővel szabadítottak ki harmincz marosludasi kocsit, a hirtelen beállott esőzés rohamosan kezdte elvasztani. Egerhegyen az Aranyos már kiöntött a medréről. Eddigél negyven család hagyta el a haláljáka a folyton növekedő árvízveszedelem miatt. Attól tartanak, hogy az ár a hidat is elsodorja.

— **Kossuth Lajos/Tivadar az ENKE-ről.** Az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület albumának egy diszpáldányát meleg hangú levélben köszöntö meg Kossuth Lajos Tivadar. „Érdeklél olvastam a könyv tartalmát — így szól többek közt a levele, és meg vagyok győződve, hogy az Emke hazafias működése, ha a kitartás nem fog hiányozni, meghozandja idővel üdvös eredményt, nemcsak ébrentartva, de fokozva a magyar szellemet ott, hol százados egykedvűség, mulasztás és gyakran a hatalom nemzetellenes iránya megengedte, hogy e szellem a magyar nemzet és a magyar faj nagy kárára veszélyeztessék.”

— **Zichy Jenő gróf keleti utazása.** Zichy Jenő gróf a tavasszal egy nagyobb társaság kíséretében mégis utra kel,

hogy Ázsiában a magyarok őshazáját kikutassa. A gróf már szervezi az expedíciót, melyhez a szükséges előtanulmányokat már megszerezte. A kirándulás költségeit, a melyek igen tetemesek lesznek, a gróf sajátjából fedezi. A társaság Konstantinápolyon át megy Kaukázusba és onnan tovább Ázsia belsejébe s majd Péterváron át fog hazatérni. A kirándulók nyelvi és ethnografiai tanulmányok s kutatások mellett nagyobb vadászatok is rendeznek.

— **Popovics püspök betegsége.** A temesvári szerb püspök betegségében végzetes fordulat állott be. Popovics püspök ugyanis nem bírja kiállani a beteg láb rémítő fájdalmait s az ezek miatt bekövetkezett általános elerőtlenedést. Lábat tehát, mely különben is már tiszkesődsédek indult, saját kívánságára amputálták. Az amputációt tegnap délelőtt végezte Bécsi Gedeon kórházi igazgató számos orvos asszisztálása mellett. A műtét alatt, szerencsés kimenetelért, a székesegyházban nagy könyörgő misét tartottak.

— **Téli léghajózás.** Trieb utászkapitány, az osztrák-magyar hadsereg léghajózási osztályának parancsnoka, akit a porosz hadsereg léghajózási osztályának tanulmányozására Berlinbe küldtek, a mult pénteken Gross és Holzing porosz hadnagyokkal az Albatross léghajón tanulmányutat tett, hogy a hidegnek az anyagra és az emberre való befolyását a léghajón tanulmányozza. A tisztek magukkal vitték mindent, ami a hideg ellen való védekezésre szükséges: prémesbundát és forró italokat, amelyek olyan edényekben voltak, amik tűz nélkül is megtartják a meleget. Mindez óvatosság mellett is azonban sokat szenvedtek a hidegtől. Berlinben felszállva és Spandaából észak-nyugatnak indulva Seehausen és Wittenberge felett átkeltek az Elbán és a Lübeck mellett levő Pajingen helységig értek egy nagy rét felé, amelyet eleinte befagyott és hóval borított vízfelületnek néztek, úgy, hogy lebecsátkozva nem mertek a léghajóból kiszállni. Csakhamar azonban látták, hogy szárazföldön vannak, kiszálltak és egyikük bement Palingenbe hogy a léghajó elhelyezésére segítséget kérjen, amit meg is kapott. A léghajó sértetlen és a tisztek a legjobb egészségben voltak. Az elért legnagyobb magasság 2000 méter volt s a hőmérő — 28 fokot mutatott. Az ital, az edények és a magukkal vitt hus keményre fagyott és hasznavehetetlen volt. Érdekesekek azok a megtörtételek, a melyeket a szélnek különböző magasságokban való váltakozásáról tettek. Ezer méter magasságig folyton erősödő délnyugati szél volt érezhető, főleg pedig 2000 méterig teljes szélesed uralkodott, úgy hogy a léghajó merőlegesen állott mozdulatlanul. Palingenből a tisztek szánkan mentek Lübeckbe, ahová 11 órakor este érkeztek meg, és a fogadóba szálltak pihenni. Másnap a léghajót Lübeckből gyorsszállítványképp visszaküldték Berlinbe s délután maguk is visszautaztak.

— **Az egyforintosok forgalma.** mely január végén, mint megirtuk még 9¹/₂ millió forint volt, azóta körülbelül 6 millió forintra apadt. Az illetékes körök ezzel már befejeztéknek is vélik az egyforintosok bevéltási műveletét, mert úgy tartják, hogy 3—4 millió forint összegű papirforintosok bevéltásra fognak kerülni.

— **A leharapott orr.** Montena Angelónak, egy római polgárnak nagyon szép felesége volt, a kit a jóval öregebb férje mód felett féltett. A kikapós természetű szép asszony azonban daczára a szigorú őrzetnek, mégis alkalmat talált egy gyöngéd ismeretségre. Mikor Montena Angelo egy nap rájött erre, éktelen haragra gyuladt s villogó késsel rontott felesége szobájába. Az asszony mindenre el volt készülve még a halálra is — csak arra nem, a mi történt. Montena Angelo ugyanis hirtelen nagyott gondolt, eldobta a kést, majd nyájas mosollyal átölelte bámoló feleségét és — leharapta az orrát. Az imigyen örökre elcsufított asszony feljelentette férjét a rendőrségnél, minden valószínűség szerint — orgyilkosság miatt.

— **Jámor táncmester** Biasini szálloda nagytermében, az új tanfolyamot febr. 16-án nyitja meg, a melyre az érdekeltek figyelmét felhívja. Továbbá, mivel május 1-ig a városn lesz, ez időre uri házaknál alakult kolonok, vagy egyesek tanítását elfogadja.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Albrecht főherczeg állapota.

Bécs, febr. 14.

Aróból jelentik: Albrecht főherczeg állapotáról tegnap este a következő bulletint adták ki:

A betegnek álmát az **éjtel fájdalom** zavarták, melyek reggel felé enyhültek. Éjjel a **láz egy kissé emelkedett**, reggel alább szállt. A többi körülmények változatlanok.

A beteg ereje nem csökken.

Budapest, febr. 14.

(Délelőtt 11 óra.)

Albrecht főherczeg állapotára a legújabb sürgönyök szerint a **legnagyobb mérvben súlyos.**

Tüdő gyuladása rohamosan terjed.

Az uralkodó család összes tagjai körülötte vannak.

A halála minden perezen bekövetkezhetik.

Budapest febr. 14.

(Déli 12 óra.)

Albrecht főherczeg állapotáról a legkülönbözőbb hírek keringenek.

Az orvosok nagyfokú tüdőgyuladást konstataáltak a betegben.

Wiederhoffer megállapította a diagnózist, a melyet azonban nagyon titkolnak.

Nothnagel bécsi hírneves orvost ma táviratilag hívták meg a beteg ágyához.

Bécs, febr. 14.

— D. u. 3 óra. —

Albrecht főherczeg tüdőgyuladása folyton terjed.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 14.

A képviselőházban ma először jelent meg Jósika Samu báró, ő felsége személye körüli miniszter.

A vitában Vörös János, Forbaky István és visontai Soma szóaltak fel. Visontai a tőzseidei útkérdések ellen kelt ki, a mi már azért is feltűnt keltett mert Visontai zsidó.

Visontai felszólalása gyakran zajos helyeslésre talált.

Ezután meg Makfalvy, Hermann Ottó és Hoitsy Pál beszéltek.

A kormánypart értekezlete.

Budapest, febr. 14.

A kormánypart tegnap este népes értekezletet tartott s betöltötte a megüresedett bizottsági helyeket.

A pénzügyi bizottságba Wekerle Sándor, a közoktatásügybe gróf Csáky Albint és a millenáris bizottságba gróf Andrássy Gyulát jelölte.

Berde Mózes hagyatéka.

Budapest, február 14.

Szenzációs végtárgyalás lesz még ebben a hónapban a budapesti törvény-széknél.

E hó 25. 26. és 27. napjain tartják meg a főtárgyalást Berde Béla, báró Barkóczy Emil, Török Árpád ügyvéd, Grill Lajos építész, továbbá Rein Béla és Toncsa Sámuel volt elmeógyógyintézeti szolgák ellen.

A vádlottak tudvalevőleg azért kerülnek bíróság elé, mert a tavaly elhalt agg Berde Mózes 800.000 frtot kitevő vagyonát, melyet ez írásbeli végrendelettel az unitárius egyháznak hagyott, összejátszván, költött szóbeli végrendelettel az örökhagyó unokaöccse, Berde Béla kolozsvári földbirtokos kezére akarták játszani. Ezzel kapcsolatosan elbírállás alá jön báró Barkóczy Emilnek és Török Árpádnak egy másik bűnpöre is, melyet Roheim Nátán indított ellenük család címén.

Tanukép beidézték Ferencz József unitárius püspököt is, mint a ki a panaszos egyháznak képviselője.

Wlassics — Goldmarkhoz.

Budapest, febr. 14.

Wlassics Gyula kultuszminiszter igen elismerő és megleghangu levelet intézett Goldmark Károlyhoz, melyben mely sajnálattal menti ki magát, a miért nem vehet részt a philharmonikusok által Goldmark részére rendezett ünnepélyen.

Popovics püspök.

Budapest, febr. 14.

Popovics püspök lábának amputálása igen jól sikerült.

Sajtó pör.

Budapest, febr. 13.

A „Magyar Állam” ismeretes „Consummatum est.” című cikkért a sajtópör a mai napon kezdődött.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadó lapfajladonos:

MAGYARY MIHÁLY.

H I R D E T É S E K.

Kolozsvármegye kolozsvári járási főszolgabíró.

Sz. 471—1895.

109. (1—2)

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvármegye kolozsvári járásba kebelezett **bonczhidai körjegyzőség**, mely Bonczhida és Választ közsegeket foglalja magában, a körjegyző elhalálása folytán üresedésbe jövén, ezen állomásnak választás útján való betöltésére pályázatot nyitok.

A körjegyzői állomás évi 400 frt fizetés, 60 frt lakás, 136 frt mellékjuttatás és 150 frt irnoki fizetéssel van javadalmazva. Pályázni kívánókat felhívom, hogy az 1886. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket hozzám **folyó évi február havá 26-áig** adják be.

A választást **folyó hó 28-án** — Bonczhidán — a körjegyzői irodában fogom megtartani.

A kolozsvári járás főszolgabírójától.

Kolozsvárt, 1895. évi február hó 7-én.

HATFALUDY MOR,
főszolgabíró.

Sz. 531—1895. tan.

108. (1—1)

Árlejtés itató-váluk készítésére.

Kolozsvár sz. kir. város legelőre 15, azaz tizenöt darab **itató-válu** szükségeltetik.

E váluknak **tölgyfából** kell készítenie lenniük; és pedig a következő mértékkel. Kell:

1.) **Nyolcz** darab válu, melyeknek hossza 6 (Hat) meter, magassága 65 (Hatvanöt) centimeter, úrmélysége 50 (ötven) centimeter, úrszélessége 70 (Hetven) centimeter, oldal-magassága 10 (Tíz) centimeter.

2.) **Hét** darab válu, melynek hossza 8 (Nyolcz) meter, többi mérete mint az előbbieké, de oldalmagassága 10—15 centimeter.

A végoldal vastagság azonban valamennyinél legalább 35 (Harminczöt) centimeter.

E válu elkészítésének biztosítására ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.

Felhívom vállalkozók, hogy írásbeli zárt ajánlataikat a megajánlt munkabér 5 százalékának, mint bántatpénznek melléklésével alólírott Tanácshoz **1895. évi február hó végéig** adják be.

Az árlejtés eredménye fölött a Tanács határoz.

A részletes árlejtési és szerződési feltételek a Tanács 7. sz. irodájában megtekinthetők.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsa 1895. évi február 12-én tartott üléséből.

Albach Géza,
polgármester.

Sz. 78—1895. bvgrh.

104. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró 487—1895. számú végzése által Dr. Fodor Vazul által képviselt „Albina” takarékpénztár javára abrudbányai Képes Ferencz ellen 495 frt tőke, ennek 1891. évi július hó 11. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 30 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 894. évi 23/11. foglalt és 1232 frtba becsült, a foglaltási jegyzőkönyv 1—9. tételig 5 tén, 1 üd, 5 kalangya széna, 160 kötetből álló különböző olvasmányt tartalmazó könyvtára, 5 darab abrudbányai takarékpénztári részvényjegye és 500 frt követelésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírói idézett számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperesek lakásán Abrudbányán leendő eszközökre **1895. évi február hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívom mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1895. évi február hó 8. napján.

SZABÓ LAJOS,
kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Értesítettk a t. cz. közönség, hogy a M. Á. V. kolozsvári gyűjtő-állomásra érkezett kézbesíthetetlen tárgyak, u. m.: 2 varrógép, ruha, fogas-kerék, márványlapok, 2 kávé daráló, 2 hordó festék, 1 hordó tinta, kakuk-óra, 2 vasöntvény, 1 láda Cognac, papír, kész bőr, palatáblák és vesszők, 1 csomag manilla, 2 állvány, permetező, üres bőrrönd, téglák és fedélcserépek stb.

1895. évi február hó 18-án d. u. 2 órakor

az **Árverési Csarnok helyiségében** (Belközép-utca 19. szám) nyilvános árverésen, a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

Kolozsvárt, 1895. évi február hó 18-án.

Első magyar enged.
Árverési Csarnok.

105. (1—1)

Közgyűlési meghívó.

A kolozsvári „Múmalom Részvénytársaság”

I-só rendes közgyűlését

1895. évi február hó 28-án (Csütörtökön)
délután 3 órakor tartja meg

saját irodai helyiségében (Beltorda-utca 3. szám.)

T Á R G Y S O R O Z A T A:

- 1.) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1894. félelvi üzletről.
- 2.) Zárószámok és vagyon-mérleg előterjesztése és megvizsgálása.
- 3.) A felügyelő-bizottság jelentése alapján a felmentvény megadása.
- 4.) A nyereség felosztása iránti határozat hozatala és a szelvények kifizetési idejének meghatározása.
- 5.) Felügyelő-bizottság egy tagja elhalálása után, helyének választás útján leendő betöltése.

Kolozsvárt, 1895. évi február hó 12-én.

100. (3—3)

Az igazgatóság.

ERDÉLYI BANK

TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Kolozsvárt, Belközép-utca 2-ik szám.

Alaptőke: 2.000,000 korona.

melyből 50% tényleg be van fizetve.

ÜZLETKÖRÜNK FŐÁGAZATAI:

1. Bel- és külföldi váltók leszámítolása olcsó feltételek mellett;

2. Betéteket elfogadunk könyvecskére, melyek után

4½%-ot térítünk,

a betéti kamatadót sajátunkból viselvén.

Betéteket elfogadunk, továbbá folyó számlára és pénztári jegyekre rövid időre is.

Intézetünk betéteket bármikor előzetes felmondás nélkül fizet vissza.

3. Értékpapírok és pénz nemek vétele és eladása.

Minden egyéb a bank- és váltó-üzleti szakmába vágó ügyleteket gyorsan, pontosan és olcsón eszközölünk.

Az „Erdélyi Bank

és **takarékpénztár részvénytársaság**

igazgatósága.

80. (2—3)

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipősz-üzlete,
KOLOZSVÁRT,

Főtér 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és dívat szerint, lehetőleg gyorsan teljesítetnek.
3. (20—x)

M E G H I V Ó.

Az Economulu hitelintézet és takarékpénztár

1895. évi márczius hó 11-én

tartandja

IX. közgyűlését.

Tárgysorozat: 106. (1—1)

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Az 1894. évi mérleg megállapítása és az osztalék meghatározása.
4. Az igazgatóságba 5 tag és a felügyelő-bizottságba 1 tag megválasztása.
5. Esetleges indítványok.
6. Egy bizottság kiküldése a jegyzőkönyv hitelesítésére.

Ezen közgyűlésre a részvényesek meghívotnak az alapszabályok 19. §-ra való figyelemzetéssel.

Kolozsvárt, 1895. évi február hó 11-én.

Az igazgatóság.

H I R D E T M É N Y.

A nagy hideg, hőmérséklet változásával úgy a vízvezető, mint a gázvezető csövekben okozhat repedést; ennél fogva, ha a gázvezető eső megreped, a kiszivárgó gáz-anyag directe nem szabadulhat a megfagyott földből felfelé, hanem oldalvást terjed és így, ha közelében épületek vannak, annak üres helyiségében keres utat magának. Ilyen módon következhetik be az az eset, hogy gáz-szag érezhető ott is, hová az nincs bevezetve.

A fentiek előre bocsátása után tisztelettel kérjük és ajánljuk, hogy ott, ahol gáz-szag lenne érezhető, rögtön jelentse be a gázgyár igazgatóságának. Az illető helyet addig is szellőztetni kell és azokba tüzzel vagy gyertyával ne lépjenek be.

Ha a gáz lángja kellően nem világítana, tisztelettel kérjük erről is minket azonnal értesíteni.

A kolozsvári légszuszgyár igazgatósága.

911. (6—x)

Van der Velden Ede.

ASZTALI- és CSEMEGE-BOROK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek kitűnő minőségű **fehér és vörös**

ASZTALI BOROKAT

literenként, üveg nélkül 34, 36, 40 stb. áron.

(vidékre, a fogyasztási adónak megfelelően 6 és fél krral olcsóbban), továbbá

finom csemege-borokat,

cognacot és mindenemű és legfinomabb minőségű **liköröket** a legjutányosabb árban.

Elárutási helyek: Belközép-utca 21. sz. (Korbuly-féle ház), Széchenyi-tér 2. sz. (Szék-palota), Belmonostor-utca 12. sz. (Kiss Sándor-féle ház), Külközép-utca 58. sz. (Dombrovsky Lajos-féle ház), Belhid-utca (Sigmond-féle ház) és Külmonostor-utca 73. sz. (Molnár-féle ház).

Tisztelettel:

521. (26—26)

KÁHÁN NÁTÁN SAMU,
regále bérlő.

Vetőmagnak és fogyasztásra!

Finom vékony héjú

STOCKERAUI LENCSE,

valamint bőtermő és szép

FRANCZIA KÉK MÁK

kapható — míg készletben tart — alólírt gazdaságnál, utánvétel vagy az árnak előleges beküldése mellett **bérmintve a rendelő állomására szállítva**; és pedig:

50 kgm-os lencse	küldemény	zsákkal együtt	12 frt.
5	"	posta csomagban	1 frt 60 kr.
50	"	zsákkal együtt	13 frt.
5	"	posta csomagban	1 frt 75 kr.

Mintát kívánatra ingyen és bérmintve küld:

SÁNDOR JÁNOS gazdasága

Mező-Kapuson,

(Torda-Aranyosmegyében.)

97. (2—3)